

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/118/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010443
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010443.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci odsúdeného R. T., nar. XX.XX.XXXX v V. X., trvale bytom V. X., U. L. F. XXXX/X, okres V. X., pre trestný čin obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. písm. c), písm. d), odsek 2 písm. a) Tr. zákona a iné, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, o návrhu odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2022 v Trenčíne prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. júna 2022 pod sp. zn. 6Pp/33/2022 a jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. poriadku z r u š u j e s a v napadnutom uznesení okresného súdu výrok o určení skúšobnej doby.

II. Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona súd odsúdenému R. T. určuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky, za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona súd odsúdenému u k l a d á povinnosť, spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v určenej skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 33T/37/2008 zo dňa 23. januára 2009, v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 33T/37/2008 zo dňa 16. novembra 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1Tos/70/2012 zo dňa 18. júla 2012 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, bol odsúdenému R. T. (ďalej len „odsúdený“) pre trestný čin zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek X písm. d) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Martin pod sp. zn. 3Nt/97/2014 zo dňa 04. decembra 2014 bol odsúdený zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia z dôvodu určenia spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov. Na výkon tohto trestu odňatia slobody odsúdený nastúpil dňa 22. decembra 2013 s tým, že po započítaní doby zadržania (od 21. decembra 2013 od 23.20 hod. do 22. decembra 2013 do 8.05 hod.) ho vykonal dňa 21. decembra 2016.

Po výkone vyššie uvedeného trestu odňatia slobody (dňa 21. decembra 2016) odsúdený nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 2T/100/2014 zo dňa 29. októbra 2014 pre trestný čin obzvlášť

závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. písm. c), písm. d), odsek 2 písm. a) Tr. zákona. Tento (neskorší) trest odňatia slobody má odsúdený predpokladane vykonať dňa 21. augusta 2023. Lehota k tomu, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený odsúdenému plynie od dňa 21. decembra 2020 s prihliadnutím na § 67 odsek 1 Tr. zákona (po výkone 3 uvedeného trestu odňatia slobody).

Dňa 06. apríla 2022 bol Okresnému súdu Trenčín prostredníctvom obhajcu osobne podaný návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín uznesením pod sp. zn. 6Pp/33/2022 zo dňa 30. júna 2022 (ďalej len „okresný súd“) podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku odsúdeného podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 33T/37/2008 zo dňa 23. januára 2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 33T/37/2008 zo dňa 16. novembra 2011 a v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra pod sp. zn. 1Tos/70/2012 zo dňa 18. júla 2012 a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 2T/100/2014 zo dňa 29. októbra 2014. Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor v neprospech odsúdeného sťažnosť pre absenciu materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Uviedol, že z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený má doposiaľ 10 záznamov pre trestnú činnosť rôzneho charakteru, pričom v minulosti bol opakovane vo výkone trestu. Aktuálne vykonáva trest pre drogovú trestnú činnosť kvalifikovanú ako obzvlášť závažný zločin v ústave so stredným stupňom stráženia, doposiaľ nedošlo ani k preradeniu odsúdeného z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Jedná sa o osobu, ktorá má sklon k páchaniu trestnej činnosti. Okresný súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, ktorý aj z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, a teda pôsobenie na odsúdeného predchádzajúcimi trestami nespĺnilo zákonom predpokladaný účel, ktorý by svedčil o jeho snahe po náprave a polepšení sa. Odsúdený bol opakovane vo výkone trestu a bol u neho už v minulosti využitý inštitút podmiennečného prepustenia z nepodmiennečného výkonu trestu (Okresný súd Banská Bystrica pod sp. zn. 5Pp/103/01 zo dňa 15. januára 2002) a následne sa opakovane dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Ústav, ktorý sa podieľa na prevýchove odsúdeného a ktorý vypracoval hodnotenie k žiadosti odsúdeného konštatuje, že odsúdený čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu z dôvodu stredného rizika recidívy trestnej činnosti. V prípade podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných cieľov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred kriminálnou činnosťou. Skutočnosť, že si odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody aktívne vytvára podmienky na podmiennečné prepustenie vzhľadom na to, že sa vynútené nachádzal v prostredí, v ktorom je nedobrovoľne obmedzená jeho osobná sloboda, nepredstavuje sama o sebe dôvod, na základe ktorého by mal súd rozhodnúť o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom, čo však vzhľadom k predchádzajúcej kriminálnej minulosti odsúdeného a ústavom prezumované stredné riziko recidívy trestnej činnosti nie je možné očakávať. Rozhodnutie okresného súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody na slobodu za súčasného uloženia skúšobnej doby v trvaní 2 roky, nemožno preto vyhodnotiť ako vecne správne. V jeho prípade by mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu a zabezpečiť u neho ďalší výkon uloženého trestu odňatia slobody, ktorý by mal byť v tomto prípade uplatnený v celom jeho rozsahu. U odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, predchádzajúce odsúdenia u neho zjavne nevedli k náprave, aktuálne vykonáva trest pre závažnú trestnú činnosť, výkon trestu realizuje v strednom stupni stráženia a predpokladaný koniec trestu je u odsúdeného stanovený až na 21. augusta 2023. Prokurátor je názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku

napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol.

Odsúdený vo vyjadrení k sťažnosti prokurátora uviedol, že plne rešpektuje a ctí si zákonný postup okresného súdu a stotožňuje sa s ním, nakoľko si plne uvedomuje svoje porušenia zákona v minulosti a je si vedomý a istý, že už nikdy viac nepríde do konfliktu so zákonom ani počas trvania skúšobnej doby, ani počas zvyšku svojho života a prejavenu dôveru nesklame. Počas výkonu trestu mal dosť času na to sa resocializovať, uvedomiť si svoje zlyhanie a prehodnotiť svoj predchádzajúci život. Chce sa zaradiť späť do spoločnosti, vykonávať stavebnú činnosť a voľný čas tráviť s rodinou, ktorá mu bola počas výkonu trestu veľkou oporou. Pokiaľ prokurátor poukazuje na jeho opakované páchanie trestnej činnosti v minulosti, teda na skutočnosti, ktoré už boli predmetom posudzovania pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, tak jej opätovné zhodnotenie by bolo v rozpore so zásadou vyjadrenou zákonom. To, že bol už v minulosti odsúdený, nemôže byť sama o sebe dôvodom pre zamietnutie žiadosti o podmiennečné prepustenie. Na námietku prokurátora, že vykonáva trest v 2. NVS podotkol, že je to jeho rozhodnutie. Na základe jeho kladných vyhodnotení počas výkonu trestu mohol byť preradený do 1. NVS už v roku 2017. Nakoľko sa dostal do Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, kde pracuje ako sanitár, čo je práca, ktorá ho napája, zotrval v tomto ústave aj počas ťažkých covidových opatrení. Podotkol, že sa jedná o špecifický ústav s prísnejším režimom v porovnaní s 1. NVS. Navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie okresného súdu nezrušil a prepustil ho na slobodu.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 24. augusta 2022, preskúmal dňa 21. septembra 2022 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora, ktorá bola podaná oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, je sčasti dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 písm. b) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Tr. zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 odsek 1 Tr. zákona, osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 odsek 1 veta prvá a druhá Tr. zákona, pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 odsek 3 a 4.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd musí dôsledne zisťovať všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného (najmä osobné a charakterové vlastnosti, postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život a jeho trestnú činnosť) a v nadväznosti na § 66 odsek 1 Tr. zákona zohľadňuje i povahu spáchaného trestného činu a to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 odsek 2 Tr. zákona).

V rámci procesu hodnotenia závažnosti trestného činu v zmysle ustanovenia § 66 odsek 2 Tr. zákona je potrebné obdobne vychádzať z kritérií uvedených v § 34 odsek 4 Tr. zákona, a to v rozsahu potrebnom na účely podmiennečného prepustenia.

Krajský súd v súlade s právnym záverom okresného súdu dospel i on k takémuto zhodnému záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného uvedené v ustanovení § 66 a § 67 odsek 1 Tr. zákona boli splnené. Odsúdený vykonal príslušnú (pomernú) časť uložených nepodmiennečných trestov odňatia slobody ešte dňa 21. decembra

2020 a teda formálna podmienka na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bola splnená.

Okresný súd v posudzovanom prípade sa všetkými zákonnými hľadiskami dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V uvedenom smere vykonal všetky potrebné dôkazy a dospel k vecne správne záveru, podľa ktorého odsúdený vo výkone trestu plnením povinností a správaním preukázal nielen polepšenie, ako aj dostatočnú snahu po náprave a zmene hodnotovej orientácie, ktorá odôvodňuje predpoklad jeho pozitívneho správania v budúcnosti.

V tomto smere okresný súd správne výhrady ústavu na výkon trestu konštatované v hodnotení odsúdeného (po premiestnení do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín sa správanie a vystupovanie odsúdeného nezaobišlo bez negatívnych poznatkov s tým, že jeho správanie je v súčasnej dobe stabilizované a k dnešnému dňu je na požadovanej úrovni a v súlade s právnymi normami platiacich vo VTOS) nepovažoval za dôvodné, pre ktoré by konštatoval nesplnenie druhej zákonnej (materiálnej) podmienky. Je to dané predovšetkým tým, že tieto „drobné“ porušenia nedosiahli takej intenzity, aby boli zo strany ústavu na výkon trestu voči odsúdenému sankcionované disciplinárnym trestom. Odsúdený tak v súčasnosti nevykazuje žiaden disciplinárny trest, pričom doposiaľ bol naopak sedemkrát disciplinárne odmenený, čo vyplynulo z vyjadrenia zástupcu riaditeľa Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, ktorý konštatoval, že od vypracovania hodnotenia došlo k zmene v tom, že odsúdenému bola udelená disciplinárna odmena za vzorné plnenie pracovných povinností. V prospech odsúdeného treba zhodnotiť aj skutočnosť, že pokyny a nariadenia príslušníkov a zamestnancov zboru plní a rešpektuje, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, osobnú hygienu má osvojenú na požadovanej úrovni, v rámci edukačnej činnosti v ústave sa zúčastňuje prednášok a besied na rôzne témy, prejavuje snahu o zmenu hodnotovej orientácie, k spáchanej trestnej činnosti zaujíma verbálne kritický postoj a snaží sa rozoberať osobný scenár po ukončení výkonu trestu odňatia slobody, po prepustení si plánuje obnoviť živnosť, ktorú má pozastavenú a naďalej podnikáť v oblasti stavebníctva, svoj voľný čas sa snaží tráviť zmysluplne, sleduje náučné televízne vysielania, počúva ústavný rozhlas, prípadne číta dostupnú literatúru zapožičanú v rámci oddielu, pravidelne sa zúčastňuje aktivít organizovaných v rámci KOČ a kvízov, svoje fyzické zdravie si udržiava návštevami posilňovne v odd. DR a športovými aktivitami, prejavil záujem o duchovné služby ponúkané ústavom, je zaradený na pracovnú pozíciu ako sanitár, svoje pracovné povinnosti si plní na požadovanej úrovni, bezpečnosť práce pozná a dodržiava, negatívne poznatky pri výkone prác zaznamenané neboli, je zaraďovaný aj do drobných prác v rámci oddielu a ústavu, zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, udržiava pravidelný kontakt s mamou formou telefonovania, korešpondencie a možnosti zaslania nárokového balíku, formou telefonovania a videohovorov je v kontakte s deťmi D. F. a R., s družkou je v kontakte formou sporadickej korešpondencie, primárna rodina je mu oporou, podporuje ho po stránke materiálnej aj po stránke psychickej.

Vzhľadom na správanie odsúdeného vo výkone trestu, ktorého hodnotenie vyznieva vysoko pozitívne i napriek strednému riziku recidívy trestnej činnosti (z toho dôvodu záver hodnotenia ústavu o čiastočnom splnení podmienok na podmiennečné prepustenie), taktiež s ohľadom na to, že ústavom bolo odporúčané jeho podmiennečné prepustenie, je aj krajský súd názoru, že možno dôvodne očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život tak ako predpokladá ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona.

V danom prípade, keďže boli splnené zákonné podmienky k tomu, aby bol odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, je nevyhnutné obligatórne pre posilnenie výchovného účelu tohto inštitútu určiť takú primeranú skúšobnú dobu, ktorá má primárne slúžiť na dovŕšenie nápravy odsúdeného. Účelom skúšobnej doby je, že odsúdený v rámci jej plynutia spôsobom svojho života preukáže súdu, že účel trestu bol u neho dosiahnutý v kratšom čase (jeho čiastočným výkonom pri podmiennečnom prepustení), než aký bol určený rozsudkami (rozsudkom v spojení s právoplatným uznesením o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a ďalším rozsudkom). Okrem skúšobnej doby okresný súd môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch

rokov, za súčasného ustanovenia mu primeraných obmedzení alebo povinností uvedených v ustanovení § 51 odsek 3 a 4 Tr. zákona.

Tým, že okresný súd podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu iba na 2 (dva) roky, navyše pri absencii (neprítomnosti) nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným a ustanovenia mu obmedzenia (§ 51 odsek 3 Tr. zákona), resp. povinnosti (§ 51 odsek 4 Tr. zákona), vzhľadom krajský súd v takto zistenom skutkovom stave a právnom posúdení zo strany okresného súdu pochybenie. Odôvodnené je to tým, že na určenie skúšobnej doby u odsúdeného má vplyv nielen jeho správanie vo výkone trestu, ale aj závažnosť spáchaného trestného činu (trestných činov). Nevyhnutné je preto dôsledne skúmať obidve tieto podmienky komplexne, aby bolo možné lepšie a efektívnejšie vo vzťahu k odsúdenému kontrolovať jeho správanie, snahu o pracovné zaradenie a celkový život na slobode s tým, aby bola čo najviac eliminovaná recidíva u odsúdeného na slobode.

V preskúmvanej veci je možné komplexne (celkovo) hodnotiť pozitívne správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, napriek tomu je však s prihliadnutím na charakter trestnej činnosti odsúdeného (zločin a obzvlášť závažný zločin v dvoch trestných konaniach, ktoré sa týkajú drogovej trestnej činnosti) potrebné učiť mu dlhšiu skúšobnú dobu než, ako ju určil okresný súd. Pre posilnenie účelu podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (hmotnoprávneho inštitútu) preto krajský súd považuje za nevyhnutné určiť odsúdenému skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky pri súčasnom nariadení probačného dohľadu nad odsúdeným vo výmere 2 (dva) roky a ustanovení povinnosti spočívajúcej zamestnať sa v určenej skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie /§ 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona/. Odsúdený tak bude mať možnosť súdu preukázať, že počas skúšobnej doby viedol riadny život a napriek dlhoročnému pobytu vo výkone trestu odňatia slobody získa legálny zdroj príjmov (bude riadne zamestnaný). Ak dodrží súdom uloženú povinnosť pri súčasnom vedení riadneho života na slobode, súd bude môcť následne konštatovať, že odsúdený sa osvedčil. V opačnom prípade súd rozhodne, že zvyšok trestu odňatia slobody odsúdený vykoná.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd na základe čiastočne dôvodne podanej sťažnosti prokurátora zrušil podľa § 194 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. poriadku v napadnutom uznesení okresného súdu výrok o určení skúšobnej doby odsúdenému (výrok pod bodom I.) a určil podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona odsúdenému skúšobnú dobu za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným a podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona mu ustanovil povinnosť (výrok pod bodom II.) tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.